

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidieceșane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler în Viena, Praga, Budapesta etc. etc.
Correspondențele sunt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 2 Februarie

Dela Viena avem informațiunile cele mai positive că deputațiunea Românilor gr. or. din Ungaria și Transilvania la Maj. Sa împăratul și regele, în cauza celebrului proiect al dlui ministru de instrucțiune Trefort, a fost primită eri în audiență. Pe cât putem vedea din informațiunile telegrafice ce le avem, deputațiunea a fost bine primită, încât pare a fi îndreptățită a spera un rezultat favorabil.

Până acum cetitorii nostri sunt puțin orientați din parte-ne asupra acestei afaceri. Că am tăcut până acum și n'am făcut nici o amintire de ea cugetăm că este prea lesne de explicat. Nu am aflat cu cale a ne ocupa cu deputațiunea, pentru că nu voiam să facem sgomot; — ne mai plac rezultatele de cât s'vonorise în toate afacerile, care ating interesele cele vitale a le poporului nostru, fie de ori ce felu vor fi. Acum însă, după ce problema deputațiunei a ajuns într'un stadiu de a se putea vorbi în public de dânsa și de altă parte vedem că mai multe diuare din patrie, fie în înțelesul mai larg și mai îngust, deja au adus detaieri despre dânsa, nu se mai poate dice că comitem indiscrețiune, când vom da și noi unele informațiuni.

Indemnul la deputațiune l'a dat proiectul ministrului de instrucțiune Trefort, prin care se nisua maghiarizarea scoalelor populare a naționalităților nemaghiare din tot cuprinsul țării. În hărta înțelegerii prealabile reciproce, episcopatul gr. oriental român din Transilvania și Ungaria a adresat o prea umilită telegramă prin carea se roagă: „Maiestatea Sa să se îndure prea grațios a denega încuviințarea proiectului privitoru la introducerea obligatoare a limbii maghiare în scoalele populare, de oare ce opiniunea generală vede într'insul un pericol mare pentru interesele patriei

și în special pentru buna înțelegere între naționalitățile din patrie.” Cu aceeași ocaziune s'a însinuat la cancelaria cabinetului Majestății Sale o deputațiune sub conducerea Escel. Sale Metropolitului Miron Romanul.

În același timp a fost încunosciuită despre pasul acesta și Metropolitul gr. cat. din Blaj și Metropolitul-patriarch gr. or. din Carloviț cu scop de a face și din partea asemenea pași. Despre metropolitul din Blaj am arătat în nrul trecut că e dimpreună cu episcopul din Lugos în Viena, iară în nrul present arătăm că a fost primit în audiență la Maj. Sa. Despre deputațiunea bisericeii gr. or. din Transilvania și Ungaria am primit astăzi de la Viena următoarea telegramă:

„Ieri la deo oare fiind bine primită deputațiunea la Majestatea Sa, „putem spera rezultat favorabil.”

Făcând în cele de până aci istoricul deputațiunei în trăsuri principale și vedând din telegrama citată speranțe de un rezultat favorabil nu putem încheia această dare de samă fără de a ne face din partene și reflecțiunile noastre.

Era de mult dorită o acțiune din partea Românilor pentru apărarea intereselor naționale. Ocaziunea cea mai bună a dat-o dl ministru Trefort cu proiectul seu cunoscut. După împrejurările noastre actuale, ne având alte reprezentanțe legale, bisericile naționale ale Românilor au avut bunul simț de a interveni la tron, ca la un factor de căpetenie în legislativă, cu scop de a delătura un pericol, care ne amenința numai naționalitatea noastră, dară și buna înțelegere între naționalitățile din patrie. Este adevărat că protest puteau să ridice și reprezentanții români din dietă contra proiectului din cestiune, însă dacă bisericile, care în puterea autonomiei lor bisericesci încă sunt, au piasat a apăra interesele naționale, au piasat a apăra tronului, au lucrat înțeleptesce, pentru că tronul are să dea încuviin-

țarea fie-cărui proiect drept autorizare de a fi pus pe masa dietei.

Tronul, care este preste toate partidele și care a dat multe dovezi de părintească îngrijire de toate popoarele monarchiei, sperăm, precum speră și deputațiunea, că va aprețui adevăratele interese ale patriei în genere și ale naționalităților în special și va mijloci delăturarea unui proiect, care a provocat generală indignațiune.

Cu toate aceste, atitudinea diaristiceii maghiare față cu deputațiunea ne îndreptătesce a presupune că speranțele noastre nu se vor împlini așa ușor. „Hon“ și împreună cu acest organ, ce reprezenta vederile guvernului actual și alte organe ale publicisticii maghiare, ved în pasul acesta „nisuințe anti-patriotice.” Aceasta însemnează că pasul Românilor displace guvernului și dacă displace va întem-pina și rezistență în cercurile guvernamentale, dacă nu și mai departe.

În scurt timp vom fi mai bine informați, pentru că nu va trece mult și faptele ce se vor mai succede în urma deputațiunei, ne vor da cele mai bune informațiuni.

Fie cum va fi! De astădată suntem satisfăcuți, că guvernul și în special ministrul de instrucțiune a calculat rău, dacă a calculat, că Români vor sta indiferenți față cu insulta cu care a îndrăsnit a plesni în față naționalitățile și față cu vătămarea primului și din macra lege pentru naționalități.

Aceasta poate servi de orientare guvernului, poate servi însă și opiniei publice a Maghiarilor, ca să nu se mai poarte cu obicinuital despreț în toate afacerile care privesc pe Nemaghiari, cari încă sunt fii ai patriei și cari încă au dreptul de a exista ca atari, pentru că și ei contribuie cu sângele și sudoarea lor, de câte ori patria apelează la dânsii în timpuri bune și rele.

Revista politică.

Sibiu, în 2 Februarie.

Ministrul-president Tisza s'a re-peșit la Viena pentru a salva monarhia. Deabia să poate ține el însuși pe fotoliul ministerial și trebuie să contribuie la spriginirea altora. Situația de astăzi revocă în noi chipul unui edificiu, care, cutrierat fiind în temeli, reclamă mai ici mai colea sprigin, și până alărgi a propti într'un loc se surpă într'alt loc. Toate încercările a compune în Viena un ministeriu parlamentar se dovedesc de zadarnice. Acum a primit misia Stremayr a forma un cabinet. Principele Auersperg și Unger a declarat în mod hotărât a nu mai primi portfoii. Auersperg este și denumit de president al curtei supreme de comp-turi. Și dacă Stremayr se încearcă a reconstrui cabinetul, el va fi necesitat a primi nu numai presiul ci și ministrul cultelor și a instrucțiunei. „Budapester Corr.” spune, că contele Taaffe va primi ministeriu inter-nelor și la toată întâmplarea ridicarea din oficiu a ministeriului actual și denumirea ministeriului nou va urma ne-greșit astăzi sau mâine.

Representantul rusesc la curtea din București baronul Stuart a predat alaltăieri ministrului României pentru esterne o notă a guvernului seu de următorul cuprins: Cabinetul rusesc imperial în ocuparea prin forță a fortului Arab-Tabia prin trupe române vede o vătămăre a onoarei armelor armatei rusești. Principele Gorciakoff insistă pre lângă cea mai grabnică deșertare a fortului în care până la hotărîrea puterilor semnare a tractatului de la Berlin va trebui a se restituie status quo. Guvernul rusesc imperial sperează, că România va ști complana conflictul escat prin aceea, că va desavua în faptă și în formă procederea generalului Angelescu. În procedura contrariu, Țarul s'ar vedea nevoit a da poruncă, ca detașamentul ro-

FOIȚA.

Povestea despre Tolpa țiganul și Stefan-Vodă Cel Bun și Mare.

Spun, măre, că Stefan Domnul să fi fost om desghetăt și verde ca busuiocul. Toți oamenii de pe lângă dânsul, erau aleși pe sprinceană: descepți, uгурlii, veseli și numai spirt, scii colea, cum sunt buni să mi-ți facă ispravă bună.

Stefan Domnul era așa de bun, când vedea dreptatea înaintea lui, încât să mi-l pui la rană și să se vindece; dară era așa de aspru, când da peste câte o nedreptate, în cât nu căuta nimăru de ce îi e cojocul, ci mi-ți-l pune la pedeapsă, măcar de ar fi fost de șapte palme în frunte.

La curtea lui se afla un Țigan cam vorbăreț anume Tolpa. El aflase har înaintea lui Vodă pentru glumele lui cele nevinovate, și cam înghimpătoare pentru unii din boeri.

Într'una din zile vedu el venind

la Vodă o samă de Țerani. El le iasă înainte.

Ce căutați voi, bre oameni buni? Țeranii, socotind că este vr'un boer de-a curții, își luară căciulele în mână, și într'o glăsuire toți diseră:

„Apoi ce să căutăm, cuconașule. Iată, am venit și noi, păcatele noastre, să ne jăluim lui Vodă, pentru paco-ștea coasta de părcălab, care ni s'a pus ca scaiul în cap.”

A cam aflat Vodă câte ce-va despre părcălabul vostru bre, oameni buni. Spune-țimi și voi tot ce sciți și lăsați-l pe mâna mea că voui sci eu cum se-l încondeiu la Măria Sa, și vi se va face dreptate.

Atunci Țeranii îi spuseră cum îi nedreptătesce părcălabul, cum îi asupresce și jupăesce, cum le ia biruri afară din cale, cum îi globesce preste măsură, pentru lucru de nimica, și pe lângă aceste cum îi chinuesce, bătându-i până îi desnoadă, ia pentru așa de florile mărului.

„Duceți-vă acasă, dragii mei,” le mai dîse Tolpa, „și odichniți, că am eu ac de cojocul lui. Se nu ve te-

meți de nimic, de acum înainte nici capul n'are să ve mai doară!”

Dumneșeu să-ți dea noroc și să-ți lungească zilele, cuconașule, să ai parte de ce te-i ruga lui Dumneșeu și să fii sănătos și rumen ca un bujor.

Apoi plecară Țeranii cu inima ușurată.

Tolpa, nici una nici două, el voia să facă dreptate Țeranilor. Se vede că el cam scia patarania despre ceia ce pătea Țeranii de pe la părcălabi. Ce să facă, cum să dreagă ca să se ție de cuvântul ce dase Țeranilor. Se gândi, se resgândi, și de odată lovindu-se ușor cu palma pe frunte, dîce:

„Stăi, că ți-am făcut-o părcalabe!” El căuta acum vreme cu prilej să poată intra la Vodă când o fi în toane bune. Nu trecu mult și într'una din zile vedu pe Vodă cu voe bună intrând în Divan. Pasă-mi-te Vodă a-flase că oastea lui înfrânsese o samă bună de vrăjmași ce încălecaseră țara. Dară era prea devreme. Nu venise nici un boer la Divan. Vodă era singur.

Atunci odată intră răpede în Di-

van ținându-se cu mâna de falcă și vâetându-se.

„Dar tu, me Tolpo? Ce ai? de ce plângi?” îl întrebă Vodă cam ridând.

Ce să am? Ea — că 'mi a tras Popa o palmă, de mi-a eșit stele verzi din ochi.

„Da, de ce, me?” îl mai întrebă Vodă inseninându-i-se fruntea și făcând haz.

Ei, iaca, pentru că n'am sciut Tatăl nostru.

„Bine ți-a făcut. Două trebuia să-ți dea, mă păcătosule. Trei trebuia să-ți dea. Păi bine, mă, păgân de-ai fi fost și tot trebuia să sci Tatăl nostru. Dară tu ce părdalnic de liftă spurcată ăi fi fiind, de să nu scii tu rugăciunea Domnului și Dumneșeu nostru.

Ba il sciu, Măria Ta; dară într'un loc îl greșesc.

„Ei bine, ia ăi, să vedem unde nu scii, și să te silești să-l înveți, că-ți dau boerie.”

„Tatăl nostru, carele ești în ceriuri, sfințască-se numele tău, vie împărăția ta...”

mân să se delogeze din fortul de ceartă.

Cuprinsul aspru al acestei note îl ilustrează din resputeri soldații ruși din Galați. Iată ce istorioară ne povestesc un corespondent a lui „Pester Lloyd” din Galați: Precând poliția română de aici intenționa a aresta pe un soldat rus, care încercase a vinde tabac contrabandat, peste o sută soldați ruși au asaltat edificiul polițian au dărâmat mobilele și au rănit pe funcționarii și policistii prezenți: Reîntorcându-se la cuartirile lor soldații au atacat pe mai mulți funcționari și soldați români, ce i-au întâlnit, i-au maltratată și i-au rănit. Prefectul a în-cunoscințat pe cale telegrafică pe guvernul din București despre acest accident. Populațiunea este tare întărită contra Rușilor.

Cu toate aceste „Wiener Abend-post” vede situațiunea foarte senină. Ea scrie: „De când cu încheierea păcei separate între Turci și Ruși și decând cu realizarea dispozițiilor din tractatul dela Berlin, ce privesc la Muntenegru, a intrat în dezvoltarea cestiunei orientale o pauză. În presa europeană situațiunea se aprofundează acum ca și mai înainte în mod foarte favorabil. Se purcede dela acele vederi, că pentru executarea completă a hotărârilor congresului numai este nici o pedecă, și în deosebi că deșertarea terenului ocupat de trupele rusesce se va săvârși fără nici un accident în terminii fixați la Berlin.”

Președintele republicii franceze a semnat decretul, prin cari se denumesc 14 procuratori generali noi și 4 se strămută și 12 comandanți de corp parte se denumesc de nou parte se strămută. Ministrul Marcère a așternut camerei un proiect de lege prin care dă amnestie celor condamnați la anul 1871. Consiliul municipal din Paris a votat o subvențiune de 100,000 franci pentru comuniștii agrariați.

În Londra este o iritațiune mare din cauza loviturii în luptă cu Caffrii în Africa de sud. Comandantul trupelor engleze, lordul Chelmsford, a cerut de repetate ori sucurs, însă guvernul nu l'ascultă parte din cruțare, parte din considerare cătră partidă liberală, care află bugetul armatei cu mult prea mare. Temerea generală este, că Africanii ar pute masacra toți albi în Port-Natal, înainte de ce va sosi ajutorul. Regina a telegrafat îndată pentru a 'și exprima condolența față de familiile celor căduți.

Tratatul austro-german în privința Slesvigului.

„Reichsanzeiger” de la 6 Februarie publică testul tratatului încheiat între Austria și Germania. Eată-l:

„Articolul V al tratatului de pace încheiat la 23 August 1866 la Praga, între M. S. Împăratul Germaniei și rege al Prusiei și între M. S. Împăratul Austriei, rege al Boemiei și rege apostolic al Ungariei, în privința retrocedării districtelor de Nord ale Slesvigului la Danemarca, nefiind încă executat conform tratatului;

„Pe de o parte, M. S. Împăratul Germaniei și rege al Prusiei lăsând a se înțelege dorința de-a înlătura acea clausă;

„Ea, pe de altă parte, M. S. Împăratul Austriei și rege al Ungariei având în vedere greutățile ce întimpină executarea hotărârii cuprinse în sus menționatul articol;

„După ce în fine M. S. Împăratul Austriei și rege al Ungariei a binevoit a da o probă despre dorința sa de a lega și mai strins relațiunile de amiciță ce există între ambele puteri;

„Înaltele părți contractante au recunoscut de o potrivă necesitatea de a intra în revisiunea articolului mai sus menționat. Pentru acest scop M. S. Împăratul Austriei și rege al Ungariei și M. S. Împăratul Germaniei și rege al Prusiei au numit ca reprezentanți: „M. S. Împăratul Germaniei și rege al Prusiei pe principele Enric VII. Reuss, ambasadore și generar-adjutante al M. S.;

„M. S. Împăratul Austriei și rege al Ungariei, pe comitele Andrassy de Csik-Szent-Király și Kraszna-Horka, ministru de externe al M. S. Imperiale;

Care, după presintarea plenipotențelor și aflarea lor în regulă, au convenit asupra următorului articol:

„Art. 1. Stipulațiunea cuprinsă în tratatul de pace de la 23 August 1866, între M. S. regele Prusiei și între M. S. Împăratul Austriei, rege al Boemiei și rege apostolic al Ungariei, prin care M. S. Împăratul Austriei condiționează un anumit mod de cedarea cătră M. S. regele Prusiei a drepturilor sale, dobândite prin tratatul de la Viena din 30 Octobrie asupra Slevig-Holsteinului, se desființează;

„Adecă cuvintele cuprinse în art. V al tratatului dela 23 August 1866—și care sună ast-fel: „Cu acea condițiune că, dacă populațiunea districtelor nordice ale Slesvigului își va esprima prin vot liber dorința de a fi unită cu Danemarca, acele districte să se cedeze Danemarcei,” se anulează.

„Art. 2. Ratificările tratatului de

față se vor scimba în Viena în termen de trei luni, seau și mai curând.

„Făcut în Viena la 11 Oct. 1878.
H. VII. Reuss Andrassy,
(L. S.) (L. S.)

Ciuma orientală.

Guvernul român, luând avisul consiliului medical superior, aduce cele următoare la cunoștința publicului că-lător:

La conferința sanitară internațională, ținută la Buda-Pesta, la 31 Ianuarie și 1 Februarie a. c., între guvernul ungar și între delegații guvernului român, s'a hotărât că guvernul ungar va destina, pentru intrarea că-lătorilor din Rusia în Transilvania, numai punctele Oituz și Temeș și la Dunăre punctul Orșova, (afară de punctele de intrare din Moldova în Bucovina, care fac parte din teritoriul austriac);

Că România va destina, pentru că-lătorii din Rusia, un număr cât se poate de mic de puncte de intrare;

Că că-lătorii din Rusia, care trec prin România, nu vor pute intra în Ungaria dacă nu vor prezenta un certificat din partea autorităților române prin care se constată că ei au fost supuși la fruntariile ruso-române tuturor măsurilor sanitare, introduse ad-hoc;

Că că-lătorii din România cari nu vin din Rusia se prezente la fruntariile ungare un certificat al autorităților române prin care se constată că localitatea de unde vin nu este bătută de pestă;

Punctele de intrare din Rusia în România care rămân deschise sunt cele următoare: Rădăuți, Ungheni, Fălciu și Galați: pe Dunăre vor rămâne deschise punctele de intrare Tulcea și Sulina; iar pe Marea Neagră, porturile Kiustenge și Mangalia.

Punctele de intrare din Bulgaria în Dobrogea se vor aduce la cunoștința generală printr-o publicațiune ulterioară.

Între Bulgaria și România vor rămâne deschise punctele: Călărași, Oltenița, Giurgiu, Zimnicea, Turnu-Măgurele, Bechet, Calafat și Severin.

Am reproduș, după „Monitorul oficial” al României și aceste măsuri nouă, ce guvernul românesc a ținut de bine a lua întru combaterea primejdiei, de care sîntem amenințați noi cești din răsăritul Europei în prima linie.

Încât pentru activitatea guvernului unguresc în pricina ciumei de astădată avem numai puține de raportat. În conformitate cu cele ce s'au statorit în convențiunea austro-ung.-română,

privitoare la măsurile comune impro-tiva ciumei, guvernul unguresc a pro-vocat pe Dr. Knöpfler de Zaránd a se duce în România, pentru a se încredința în persoană despre executarea măsurilor, ce guvernul românesc a luat improtiva importărei ciumei. Dr. Knöpfler a plecat din Murș-Oșorheiu deocamdată la București.

Cu agendele visitațiunei medicale în pasul Timișului s'a însărcinat medicul cercual Dr. Boltresz, care a și ocupat postul seu și a întemeiat un lazaret.

Scirea mai nouă despre starea ciumei este următoarea: „Astrachan în 10 Februarie (oficial): Afară de imbolnăvirea unei fete tinere în Seli-tren, precum s'a raportat ieri, nu s'a ivit nici un cas nou de boală.

Multe foi, cu deosebire cele maghiare, bănuiesc, că Rusia nu prezintă lumii în rapoartele sale starea adevărată a epidemiei la vatra ei. În privința aceasta ori ce îndoilei în scurt timp vor trebui să dispară cu totul, căci delegații guvernelor străine în curând vor trebui să sosească în părțile, ce sînt bătute de ciumă, și atunci vom primi relațiuni esacte și cât se poate de sigure. Delegații străini, între cari Dr. Biesiadecki din Leopole ieri (Joi), după cum se anunță, aveau să ajungă la Moscova, unde vor zăbovi două zile, pentru a se prevedea cu obiectele cele de lipsă.

Ad. Nr. 89 — 1879

Onorabile d-le Redactor! Aici v' comunicăm conspectul contribuțiilor adunate aici în Săliște pentru soldații răniți în Bosnia și Erțegovina și v' rugăm se l' primiți dela noi, se l' publicați conform promisiunei date în „Telegraful roman” Nr. 10 „din fir în p'” și să nu mai supărați pe d. pretor cu săcățuri.

După cum vedeți conspecte sau liste nu sînt mai multe, ci este numai unul și acesta este compus de subsemnata Primărie comunală la 30 Septemvre 1878 și consubscris de d. pretor numai ca amplotat politic, conține pe toți contribuții de aici (afară numai de membrii judecătorei reg. cari au contribuit directe la domnul vice-comite) și originalul acestui conspect se află în arhivul oficiului comitatens sub Nr. 7579, 1878.

Colecta pentru răniți s'a făcut prin subsemnata primărie și nu prin d. pretor și dela acest domn, care n'a figurat în Săliște ca colectant, ci numai ca pretor spriginind pe subsemnata primărie în adunarea ofrandelor și îndemnând oamenii la contribuiri, cereți în zădăr se publice liste, care nici nu există și colecte de care n'a făcut.

Doar publicarea acestor rënduri o ve-ți afla cu cale?!*)

Primăria comunei.

Săliște 31 Ianuarie 1879.

Nicolae Mossora m. p. jude.

Florian m. p. not.

Varietăți.

*) (Ovațiune). O conferență a publicului român din Sibiu, ținută în 1 Febr. a. c. a hotărât a întimpina deputațiunea consistoriului gr. or. archidicesan, trimisă la Maj. Sa în cauza introducerei limbei maghiare în scoalele

*) Negreșit o aflăm cu cale, căci prin publicarea acestor rënduri de o parte credem că dl pretor nu se va mai „supăra”, iar de altă parte dăm onorabilei primării din Săliște ocaziune, a arăta înaintea lumii, cât tact posedă când se adresează cătră un diar, cerend publicarea unor lungi liste! Diarul nostru n'a făcut altceva decât ca organ public a primit reclamele stăruitoare „Mai multor contribuții.” Red.

„Mai încolo?”

Aici o cam scriintesc Măria Ta.

„Fie voia ta.

Fie...

„Fie voia ta..., prostule. Ți de la început și bagă de samă; ține minte: fie voia ta.

Tatăl nostru... carele ești în ceruri... sfîntască-se numele t'eu... vie împărăția ta... fi...

„Fie voia ta, mă, dice Vodă cam răstit. Iată îți spun drept și mie imi vine să-ți trag o palmă. Cum de să uiți tu dela mână până la gură. Nu te credeam eu odată cu capul să fii tu așa de nătărău. Atăta lucru să nu ții tu minte! Iată: fie voia ta. Ți de mai multe ori!”

Fie voia mea..., fie voia mea... fie vo...

„Nu așa, scripsore bătrân! fie voia ta, mă, adecă să se facă pe pământ voia lui Dumnezeu, precum se face și în ceruri. Aici nu e vorba de voia mea sau a ta, becisnicule.”

D'apoi... fie și a lui. Dară dacă uit.

„Doară nu-ți lipsește vre-o doagă. Ține minte!”

Nu că-mi e voia să uit, Măria Ta. Dară ca să-mi aduc aminte mai lesne, scriemi, Măria Ta, rogute, vorbele aceste, și te iscălește că doar sciind că vine dela Măria Ta, voi ave grigiă ca de poruncile ce-mi dai.

Stefan-Vodă, bun precum îl lăsase pe el Dumnezeu, și care nu scia ce este viclesugul la inima lui, luă o coală de hârtie, și scrisse cu nisce slove mari: fie voia ta. Apoi o dete în mâna lui Tolpa, după ce se iscăli.

Tolpa când vădă Cartea Domnească în mâinile lui, de bucurie i se pără că apucase pe Dumnezeu de un picior. Esi din Divan, și porni într'un suflet la satul de unde veniseră țărani să se jăluiască lui Vodă.

Cum ajunse acolo dete în scire la toată lumea că a venit cu o poruncă domnească. Când auziră țărani de una ca aceasta se adunară cu cățel, cu purcel, să afle ce dice porunca.

Tolpa trimise de chiamă și pe pârăcalab. Acesta se grăbi a veni și dînsul să ia cunoștință de cele ce porunca Vodă. Oamenii se făcuse roată împrejurul lui Tolpa și îl îmbul-

zea. Iară el ridicând glasul, dîsă cu graiu lămurit:

„Oameni buni, faceți roata mai mare, și lăsați-ne în mijloc mai mult loc de joc!”

Și îndată mijlocul roții se deșertă și remase o lumină cât fața ariei.

Apoi chiamând înainte pe pârăcalab, îi arătă cartea adomnească și îl întrebă:

„Cunosci această iscălitură?”

„Da cum să n'o cunosc?” respunse pârăcalabul. „Este a Mariei Sale.”

„Dacă o cunosci, spune-mi ce dice Măria Sa aici?”

„Ce să dîcă? Iaca, fie voia ta!”

„Ai înțeles acum?”

„Ba n'am înțeles nimic.”

„Ei, las că te-oiu face eu să înțelegi acum!”

Și întorcânduși privirile cătră țărani, le opri asupra a doi flăcăi nalți ca nesce brazi, legați și vîrtoși. Apoi făcându-le cu mâna îi chiamă și le dîse cu graiu poruncitor:

„Porunca Mariei Sale lui Vodă grăsece, ca să-mi luați pe d-nialui jupânul pârăcalab, să mi-i dați cinci-deci de toege de cele beșicate!” (Va urma.)

populare, la reîntoarcerea ei cu mari ovațiuni. Spre acest scop s'a ales un comitet, care va dispune cele de lipsă.

* (Personalie). Cetim în „Fremden Blatt“: Sub conducerea Archiepului și Metropolitului gr. or. Miron Romanul, a eppului gr. or. Popasu și a eppului Popea (poate Mețian? R.) a sosit alaltăieri sara aici o deputațiune de unsprădece persoane din Transilvania și a descălecat la otelul Matschakerhof. Deputațiunea va fi primită astăzi (în 13 l. c. st. n.) de Majestatea Sa împăratul la audiență. — Tot în acea foaie cetim: Majestatea Sa a primit Sâmbăta trecută în 8 Febr. n. în audiență privată, pre Escelența Sa Metropolitul gr. cat. Vancea de Butaasa și pre episcopul gr. cat. din Lugoș Mihalyi de Apșa.

* (Cuietanță). Dl comite suprem al comitatului Sibiiului a împărțit Redactorului acestei foi următoarea cuietanță, care în traducere este:

Escelența Sa dl ministru de interne prin ordinațiunea sa dto 10 a l. c. Nr. 5124 a binevoit pe lângă cordială mulțămire contribuitorilor a cuieta 8 fl. valuta austriacă încuși supletorie pentru familiile soldaților mobilizați, la redacțiunea „Telegrafului Român“ cari după ce ni se immanuare în 29 Ianuarie a. c. Nr. 54 se trimiseră guvernului. Primesce d-le Redactor descoperirea stimei mele. Sibiu 13 Februarie 1879.

Comitele suprem al comitatului Sibiiului și comitele săsesc
Wächter m. p.

* (Dela producțiunea din ajunul anului nou a sodalilor români din Sibiu). Cu ocaziunea producțiunei din ajunul anului nou a intrat în beneficiul Reuniunei sodalilor români din Sibiu: dela Escelența Sa domnul Archiep, și Metropolit Miron Romanul 5 fl., Il. S., dl Archimandrit și Vicariu N. Popea 5 fl., dl E. Măcelariu 5 fl., dl adv. P. Cosma 5 fl., dl Gr. Mateiu comerc. 4 fl., dl Iacob Bologa 3 fl., dl adv. Preda 3 fl., dl Nicolau Cristea 3 fl., dl Sp. Nasta 3 fl., dl Iovian Stoica 3 fl., dl Ant. Schiau 2 fl., dl Aiermann 2 fl., dl Popa Radu 2 fl., dl Visarion Roman*) 2 fl., dl P. de Dunca 2 fl. d. Melzer 3 fl., (în argint), dl Pușcariu 1 fl., dl Dr. Moga 1 fl., dl Fratesiu 1 fl., dl căpit. Stezar 1 fl., dl Bechnitz 1 fl., dl Binder 1 fl., dl căp. Văleanu 1 fl., dl Porschinski 1 fl., dl Heberlein 1 fl. Din afara dela Escelența Sa dl Metropolit Ioan Vancea 5 fl., dl can. Manfi 5 fl., Paul Mărin prof. 1 fl., Emiliu Vlăssă can. 1 fl., Dumitru Turcu jun. neguțator 1 fl., Bas. Turcu otelier 1 fl., Ladisl. Solomon 1 fl. La cassa au intrat 50 fl., dela membrii ordinari 20 fl., cu totul 145 fl.

* (Coteria maghiaroană) din Sibiu pare a nu fi mulțămire cu atitudine „Telegrafului român.“ O credem aceasta, de sine se înțelege, prea bucuroși, și mărturisim cu sinceritate, că ne simțim chiar măguliți, când secerăm reprobari din partea maghiarilor nostri. Unul dintre acești adoratori ai maghiarismului (?), supărat fiind de sigur pe observările noastre făcute asupra organului coteriei maghiaroane de aici, își dă silință a ignora „Varietatea“, respectivă a „Tel. rom.“, și se acată de alta nemijlocit învecinată, susținând pe temeiul acesteia (?), într-o corespondență din Sibiu publicată în „Pester-Lloyd“ dto 8 Februarie, că redactorul „Tel. rom.“ suferă de — „Natürlichkeit.“ Traducând cuvântul german cu „sinceritate, francheță“, promitem că și pe viitoriu vom condamna cu sinceritate și francheță apucăturile coteriei maghiaroane din Sibiu.

* (Despre balul român în Pesta). Cetim în „Pester Lloyd“ următoarele: Soareaua musicală și de joc

*) și următorii au contribuit preste 1 fl.

a tinerimei române de aici s'a încheiat cu un succes foarte favorabil și a întrunit astăzi noapte în sala de poadoabă a hotelului „Ungaria“ o societate de bal foarte numeroasă și elegantă. De Leady-Patroneasă a funcționat dna Elena de Mocioni (robă de atlas negru). Concertul, ce a introdus soareaua a fost distins prin visita lui Francisc „Liszt“, care s'a exprimat despre producțiunile delectanților în mod foarte favorabil. Un aplaus deosebit secerase „Cântecul ginte latine“, cântarea d-lui Constantin Rădulescu și cântarea pe piano a unei scolare a lui „Liszt“ domnișoarei Elena Zaphiry. Ordinea de joc a balului, ce urma, a cuprins și două jocuri românesci autohtone; „Ardeleana“ și „Călușerii“. Cel dintâiu este un joc de salon pentru domni și doamne ce samănă cu „mazurul mare“ dar executat cu pas „lasu“. Cu totul altminterlea este jocul național român „Călușerii“ (pe nemțesce Rittertanz), care pe la meșul nopții a urmat după un ciardaș, jucat cu o adevărată vehemență ungurească. Au apărut în sală ținând dege tineri în port de păstoriu cu cămeși de in, căciule de oaie și opinci; ca vătav a funcționat domnul Tadeu. care purta un biciu drept baston de tactat. Între colorile unei melodii naționale se desfășură un joc foarte caracteristic și bogat în figuri. Cei 10 jucători se grupează când în două șiruri, când în părechi jucând prin sală precum recerea semnele vătavului. Acest joc plăcu foarte bine și Neromânilor numeroși ce erau prezenți și jucătorii fură remunerați cu aplauze însuflețite.

* („Vêrful cu Dor“). Joi sara, la 25 Ianuarie curent, s'a reprezentat în Teatrul Național, din Bucuresci drama musicală, compusă de domnul L. Lubicz, anume „Vêrful cu Dor.“ Multă lume, din cea mai aleasă a capitalei, care a asistat la reprezentațiunea această a fost înșelată în așteptarea sa căci a creșut că are să vadă o operă, pe când, în realitate, nu era vorba decât de o cantată în trei părți, al cărei subiect este cules dintr-o legendă din munții Sinaia, precum am anunțat deja în unul din numerele diariului nostru. Dar și așptul teatral indica titlul de cantată (dramă musicală) al acestei producțiuni musicale a domnului L. Lubicz.

O altă nemulțămire produsă între publicul asistent, din cauză că artiștii au cântat ședând pe scaun și cu notele în mână, nu ni se pare a fi fundată. În nici o țară din Europa, cantatele nu se execută altfel; o dovadă despre aceasta, ar pute să ne dea chiar artiștii italieni, cum de exemplu, domnișoara Levasseur, care a cântat într-o dramă musicală la Paris, domnul Perugini, cel ce a cântat în Milan, și domnul Seideman, care a executat asemenea cantate la Berlin.

În ceea ce privește costumele, caută să exprimăm mirarea noastră, cum direcțiunea generală a teatrelor a permis să se cânte în costumele din „Ernani“, când trebuia să procure actorilor costume naționale! Aceasta ne face să credem că nu s'a pus destulă stăruință pentru ca aceasta dramă musicală să reușească. Sperăm însă că, repetându-se se vor da artiștilor costume române.

Cu toate aceste neajunsuri, pe care nu le putem atribui compositorului, domnului Lubicz, domnia sa totuși a fost aplaudat, și chemat pe scenă, probă că musica are meritele sale, și nu ne îndoiim că aceasta va îndemna pe autor a face din această dramă musicală o adevărată operă, care să satisfacă toate ecșigențele și gusturile.

„Pressa“.

* (Consecențele resbelului). Un diariu rusesc, care face responsabilă politica din urmă pentru întinderea socialismului, publică următorul

calcul: Politica de ter a costat pe Europa peste 2½ milioane victime umane și peste 65,675 milioane de franci în ultimii 25 ani, adică:

Resbelul din Crimeea (1853), 750 mii oameni și 8 miliarde 500 milioane franci.

Cel din Italia (1859), 45,000 oameni și 1 miliard 500 milioane franci.

Din Schlesvig-Holstein, 3 mii oameni și 175 milioane franci.

Pruso-Italiano-Austriac (1866), 45 mii oameni și 1 miliard 650 milioane franci.

Espediția în Mexic, 65,000 oameni și 1 miliard franci.

Resbelul Franco-German (1870), 215,000 oameni și 12 miliarde 500 milioane franci.

Cel Turco-Serb, 25 mii oameni; cheltuelile sunt necunoscute.

Ultimul resbel Ruso-Turco-Roman, peste 650 mii oameni și peste 6 milioane franci.

De vom mai adăuga și resbelele americane cu perdere de peste 800 mii oameni și peste 37 miliarde cheltueli, rezultă cum am șis mai sus, un sacrificiu de 2,548,000 oameni, afara de celelalte victime prin cholera, tifus și alte epidemii cari însoțesc totdeauna resbelul. În cheltueli, precum am vădit, țifra lor se urcă la peste 66½ miliarde franci.

Îngrozitoriu!! Și cu toate aceste Europa, mulțămire congresului din Berlin, stă și aș gata, sleind astfel toate mijloacele sale pentru a întreține armate pe picior de resbel. Onoare diplomației și oamenilor ce urăsc republica!!!

Sciri ultime.

Budapesta, 15 Februarie n. (Telegramă originală a „Telegraf. rom.“) Tecstul original al răspunsului Majestații Sale dat deputațiunei noastre este următorul:

„Kérelmük tárgyát érett megfontolásra fogom méltatni: Telyes megnyugvással adván kifejezést már előre is azon reménynek, hogy kormányomtól szintugy mint a törvényhozástól is bizonyosan távol áll azon szándék olyan határozatokat életbe léptetni, melyek alapos aggodalmakat okozhatnának a képesek volnának megzavarni az ország különféle nemzetiségei közt örvendetenek fennálló általam mindenkor óhajtott békét és egyetértést, melynek továbbá ápolását önöknek is csak a legmelegebben ajánlhatom.“

(În traducere românească:)

Objectul petițiunei Dvoastre 'l voui învrednici unei mature aprețări. Cu deplină linisce dau încă de acum espresione speranței, că este departe de regimul meu precum de sigur și de legislațiune intențiunea de a aduce astfel de hotăriri, cari ar pute cauza îngrijiri temeinice și ar fi în stare a turbura între deosebitele naționalități ale țerii pacea și buna înțelegere, cari spre bucurie esistă și totdeauna le am dorit și pot cu toată căldura a vi le recomanda și DVoastre pentru îngrijire și mai departe.

(După „S. d. T. B.“)

Berlin, 14 Februarie n. „Deutsche Reichsanzeiger“ constată că casurile de îmbolnăvire în Sanicova sunt exclusiv tifus de bube.

Petersburg, 14 Februarie n. În satul Camenijar (în cercul de carantenă) s'au întâmplat în 12 l. c. două casuri de moarte, fără a se fi constatat caracterul boalei.

Constantinopole, 14 Februarie n. Raporturi medicale și consulare dementează ivirea ciumei n Cavalla. Roef Pașa (comandantul avangardei turcesci) a sosit la Adrianopole.

Belgrad, 14 Februarie n. Guvernul sârbesc a instituit o comisiune sanitară și a hotărât asemenea măsuri, ca și Austria, Germania și România.

Deputațiunea română, ce s'au prezentat Maj. Sale în cauza introducerii limbei maghiare în scoalele populare, a fost compusă din Esc. Sa I. P. S. archiepiscop și metropolit Miron Romanul, P. S. Sa episcopul Caransebeșului Ioan Popasu, P. S. Sa episcopul Aradului Ioan Mețian, P. C. Sa vicariul archidieceșan Nicolau Popea, domnul Traian Doda general, dl I. Țeranu protopresbiter, dl Nicolau Andreeviciu protopresb., dl Parteniu Cosma avocat, C. Radulescu avocat, A. Popoviciu avocat, N. Străvoiu avocat, P. Rotariu, avocat.

Țeranul român.

Țerani, ciocoi și boieri.

(Urmare).

Românul, dela fire, e om deschis și vorbăreț.

Ori cine, trăind cât-va timp la țară, s'a putut încredința, că moșicul pune mai pre sus de toate plăcerea de a sta de vorbă cu alții și mai ales cu oamenii la care ține, și mereu și aduce aminte, mereu spune altora ce anume i ădisese cutare și cutare om de frunte, când mai sta de vorbă cu densus.

Ori unde s'ar ivi omul cu trecere țeranii se adună împrejurul lui.

În Ardeal, unde preoții sunt oameni cu multă trecere în sat, duminica și în zilele de serbători, eșind dela biserică, creștinii nu pleacă numai decât acasă, ci asceaptă să iasă preotul, l întâmpină la ușa bisericeii și așa merg cu densus mai departe. La răspântie ei se despart în mai multe cete: unii însoțesc pe preot, alții pe vr'un alt fruntaș: pretutindenea unde sunt mai mulți oameni, omul cum se cade trebuie să fie însoțit de alții; a merge singur e cea mai mare rușine. Chiar când fruntașul se cuvine să schimbe vorbe cu aceia, pe cari îi întâlnește și să nu meargă singur, când mai merg și alții pe același drum. La lucru, în sfârșit, la nunte, la cimetrii și la ori ce altă petrecere el trebuie să poarte firul vorbeii.

Așa se petrec lucrurile în Ardeal, în țara Ungurească, în Banatul Timișorului și în Bucovina, așa se petrec ele și în România, pretutindenea unde satale sunt vechi și de săvârșite în organizația lor internă. Pe la poalele dealurilor și la munte, unde în ciuda civilizației importante, condițiunile bunei organizațiuni rurale s'au păstrat până în zilele noastre, în deosebi în Oltenia, pe valea Argeșului, prin Musceli, pe la Târgoviște, Câmpulung și Rucăr, viața rurală e aproape tot atât de disciplinată ca peste Carpați. Și aici sunt prin sate oameni cu trecere, la care țeranul ține, care însă în condițiunile de astăzi, numai anevoie pot să primească funcțiunea de primar, ci alături cu primarul civilizat și păstrează autoritatea morală și implinesc funcțiunile a un fel de censor convențional. Pe acești oameni cu trecere i însoțesc țeranii din România, cu aceștia stau de vorbă și cu cuvintele acestora se fălesc: deosebierea între România și Ardeal e aproape numai aceea, că în România preotul cu trecere și viața bisericească mai totdeauna lipsesc din sat.

Nu se petrec însă astfel lucrurile prin cele mai multe sate din apropierea orașelor și mai ales prin cele de dinprejurul Bucurescilor.

Ar fi o mare greșală a crede, că organizația acestor sate s'a pierdut în urma contactului cu lumea civilizată. În Bucuresci e foarte multă civilizație și cu toate aceste mitocanul are convențiuni sociale, la care ține cu multă încăpăținare, are fruntașii sei, împregiurul cărora se adună, și trăiesce mai mult ori mai puțin isolat în mijlocul capitalei, trecând cu

un fel de nepăsare disprețuitoare pe lângă celelalte elemente îngrămădite în „satul” lui. Numai demoralizația lipsește pe o populație de organizația ei firească. „Mos” va să dică obiceiul, convenințele sociale; „moraliza” va să dică a stabili convențiuni sociale: „demoralizație” va să dică lipsă de convențiuni sociale. Această lipsă nu se ivesce decât acolo, unde convențiunile nu s’au putut încă stabili ori unde nu se găsește o veche populație covârșitoare, care ține la convențiunile ei tradiționale și silește și pe alții să le primească.

În satele de curând așezate ori în satele, în care s’au îngrămădit fel de fel de elemente, organizația lipsește deocamdată, precum ea trebuie să lipsească și în satele, în care nu s’au decât moșii și iar moșii, adică numai oameni săraci. Chiar și în aceste sate sunt lipse deocamdată de organizația firească, oamenii se adună mereu și stau de vorbă, căci sunt Români și Românii la nimic nu țin mai mult decât la vorba prietenească.

Dar acest țeran român atât de deschis și de vorbăreț, ce mereu se adună împregiurul oamenilor la care ține și mereu se fălesce cu cuvintele auzite dela dâșii, acest țeran e tăcut și rezervat întrucât ce noi ne ivim în preajma vederii lui. El are convențiuni tradiționale, la care ține cu încăpăținare: nu voesc însă să ni le împue nouă, „albăstrimei”; nu voesc chiar nici să ni le comunice și pentru aceea, față cu noi, le ascunde.

Fără îndoială coconășii veniți cu diplomă din străinătate vor fi luând această rezervă drept expresie a firecului simțiment de respect să cuprindă pe un moșic pus față în față cu nesce ființe atât de superioare ca noi, ceștia cu multă carte.

Foarte adencă ar trebui să fie indignațiunea acestor ființe superioare, când — așa din întâmplare — le-ar fi dat să auză pe moșicii proști judecând despre purtările noastre.

Așa prost, cum e, țeranul român nu poate înțelege, cum pot să existe oameni fără de convențiuni sociale.

Românul e om deștept, dar mărșăginit. Ca om deștept înțelege și judecă fără întârziare; ca om cu cunoștințe mărginite totdeauna rămâne însă în îndoială asupra propriei sale judecăți, de oare-ce nu o poate verifica din o mulțime de cunoștințe, cum noi verificăm, ori în cele mai multe cazuri credem a fi verificat părerile noastre. Pentru aceea e aproape peste putință a convinge pe țeran; e însă cu atât mai lesne a-l face să admită și să creadă. Lui toate lucrurile îi par numai. Ceva îi pare a fi bine și alt ceva îi pare a fi rău; și fiind că mereu îi par numai lucrurile așa cum le vede, el e mereu nedumerit și înaintea în căile vieții ore-cum îngrijat și fricos, temându-se ca nu cumva să facă un pas greșit. De această nedumirire nu ’l scapă decât autoritatea conglăsurii. Neavând încredere în propriile sale vederi, admite ceea ce admit cei mai mulți oameni de sama lui: astfel pentru dâșii și bini ceea ce cred cei mai mulți oameni de sama lui a fi bine, e adevărat ori frumos ceea ce în deobște se crede a fi adevărat ori frumos: în loc deci a merge „de capul seu”, țeranul are un tipic convențional, dela care nu se abate, căci orice abatere dela acest tipic e o greșală, ba adese ori chiar un păcat. În mână cu tipicul, alcătuit din o mulțime de vederi și reguli de viață, el înaintea încet și cu băgare de samă pe cărările vieții, dar pasul ’i este sigur. Pentru aceea ține la convențiunile sale cu atâta îndărătnicie.

În zădar ne vom încerca să-l abatem dela ele, arătându-i cum altfel ar fi mai bine decât așa, cum el crede

a fi bine și cum ceea ce el ia drept adevăr nu e decât o greșală convențională: el admite, dar nu se abate dela vederile și obiceiurile rămase din moși și strămoși; tipicul convențional nu se poate modifica decât de către oamenii cu autoritate, încetul cu încetul și pe nesimțite. Atât de puțin prețuiesc acest om viața individuală, încât numește om „stricat” pe acela, care trăiește — de capul lui; omul „cum se cade” e tocmai acela, care e „cum se cuvine”, care trăiește potrivit cu cuviințele, adică convențiunile societății, în mijlocul căreia se află. Singur satul are dreptul de a stabili convențiuni deosebite; dacă însă aceste convențiuni prea mult se deosebesc de ale altor sate, lumea ’i cârăie și batjocorește pe săteni. În sat numai frunțașii cu foarte multă trecere pot să se lapede de un lucru vechi și să „scoată” un lucru nou. Nu s’a pomenit un sătean, fie chiar om de mână a doua, care să lapede portul satului, să are altfel decât ceilalți săteni, să ție la gospodăria sa alte scule și alte rândueli decât cele obicinuie în sat, într’un cuvânt să facă ceva altfel decât cum în sat se face, ori să dea pe față vederi deosebite de cele comune, căci s’ar face de risul și batjocura satului.

Țeranul nu e individ, ci espresia individuală a unui sistem de viață, nu este o ființă isvorită din sine însăși, ci una croită după anumite reguli convenționale, nu este un om îndeosebi, ci un om ca toți oamenii, un creștin ca toți creștinii și mai ales un Român ca Românii din satul lui.

Deprins și chiar silit a țină mereu samă de obiceiurile vremii și ale locului, Românul nu poate judeca pe alți oameni decât după obiceiurile lor. Oamenii proști fac toate lucrurile de a în doaselea, adică se supun la nesce obiceiuri proaste, ear oamenii stricați se pun în protiva obiceiurilor locului și ale vremii: acesta e punctul de vedere al săteanului și din acest punct de vedere judecă el despre purtările noastre. Ei ne iau drept nesce ființe superioare pe cât obiceiurile, vederile și deprinderile noastre le par nesce „frumoase obiceiuri”, și ne disprețuiesc, pe cât le părem nesce oameni cu „proaste obiceiuri.”

Când vor să ne ia drept ființe superioare, ne dic „boieri”, iar când vor să dea espresie aversiunii și disprețului ce le inspirăm, ne dic „ciocoi”.

Și foarte puțini dintre noi sunt „boeri”, când nu suntem înșiși de față: ciocoi suntem cu toții, afară de câți-va, foarte puțini.

(Va urma).

Conspectul

Contribuțiilor adunate în Săliște pentru soldații răniți în Bosnia și Herțegovina și familiilor lor.

Ilarie Muciu, pretore 3 fl., Aloisia Muciu 2 fl., una cămeșe în, o cămașă ocfort. Moise Branișe 1 fl., Dr. Nicolae Calefariu 1 fl. 50 cr., Nicolae Mossora jude 3 fl. un țol. D. Florian Notair 3 fl., Maria lui Nicolae Popa econom 1 fl. 40 cr., Nicolae Popa econom 2 fl., Stan Hertia, subjude 2 fl., Stan Banciu, colector 2 fl., un lepedeu, una jiletcă, subpantaloni și poale de pânză. Dumitru Resoiu 2 fl., Mih. Stoica, director 50 cr., Ioan Popa, învățător 50 cr., Nicolae Ioan, învățător 50 cr., Ioan Moga, învățător 50 cr., Adolf Wenrich, apotecariu 1 fl., Bucur Comșa 2 fl., una ferdelă de grâu și 1 chilo slănină. Nicolae Popa N. c. 638 1 fl., Ioan Hinsa 20 cr., Ioan Popa 20 cr., Maria T. Filip 20 cr., doi coți pânză. Dumitru Magian 10 cr., 1 metru de pânză. Maria D. Manase 10 cr., Bucur Bersan 20 cr. un metru de pânză. Paraschiva Lupea 10 cr., una straiță de poame uscate. Maria D. Ciucur un metru de pânză. Dumitru Crutiu 20 cr.,

un metru de pânză. Dumitru Andreiu 20 cr., Nicolae Crutiu 20 cr., un metru de pânză. Ilie Grecu 10 cr., un cot de pânză. Stana B. Ciucur 10 cr., un cot de pânză. Dumitru Neamțu un cot de pânză. Oprea Zaza un cot de pânză una straiță de poame și de crumpene. Oprea Carata un cot de pânză. Paraschiva T. Rodean 2 1/2 metrii pânză. Toma Puschilă 10 cr., Ioan Dumitru Cristiu 10 cr., un cot pânză. Ioan I. Racuciu 1 fl. 4 metrii pânză. Ilie Morariu 10 cr., un cot de pânză. Nicolae Baba una straiță de poame și crumpene și un cot de p. Nicolae Crutiu 1 cl. slănină și 2 m. p. Maria D. Rosca 30 cr., Ana Cercel 20 cr., Ioanescu Carata un țol învêrgat, una corfă poame și 1 metru pânză. Nicolae Stefla 10 cr., Petru Rosca 10 cr., 2 metrii pânză. Stan Coltor 10 cr., una perină. Ana V. Muntean 10 cr., Ioan Bubuel 10 cr., Maria Racuciu 10 cr., Ioan Manase 10 cr., 1 chilo slănină, 1 1/2 metru pânză. Stana A. Dragomir 1 1/2 metru pânză și una basma poame. Stana Chipara 2 stergare. Ilie Morariu 2 metrii pânză și o jum. chilo slănină. Ana D. Aleman 10 cr., un vas de prune. Comana O. Derdea 10 cr. un țol alb și un pectar. Ana Gitean Ilie 10 cr., o straiță lână. Dumitru Martin un metru pânză și 1 foale mic de brânză. Elisaveta Ghibu 50 cr., Dumitru Hertia o oală de grâu. Maria Hasi-gan 1 metru de pânză. Maria Delorian 1 metru și jum. pânză. Maria Ghibu o corfă de poame. Maria I. Filip. 10 cr., 1 metru și jum. pânză și 1 ștergar. Dumitru Salomia 10 cr., 1 metru pânză și o corfă poame. Zaharia Curtean o corfă de poame, o păreche de nădragi și un ștergar. Ioan P. Chipara 10 cr., o corfă de poame, 1 1/2 metru de pânză și un colac. Ioan Adam 30 cr., Ana Zara 10 cr., o corfă de poame și 1 cot de pânză. Maria N. Stireciu 1 fl. 40 cr., Ana Banciu 10 cr., și un ștergar. Marina Gitean o oală de grâu. Maria Rosca 10 cr. Savu Hertia 10 cr., Maria D. Hașu 1 metru pânză. Aleman Muntean 10 cr., și poale de pânză. Maria Ioan Rosca 40 cr., 2 metrii pânză. Nicolau Sirbu 1 fl., 3 metrii pânză. Ana Pavel 1 ștergar. Ana Moldovean 10 cr., 2 metrii pânză. Maria N. Ciucur 1 1/2 metru pânză. Maria Branciu 14 cr. Ana Gitean o oală de grâu. Maria I. Sora 10 cr., Comana Neaga o cămeșe și o păreche subpantaloni. Ana S. Hira 2 metrii pânză. Maria Giurgiu 20 cr., Marina Samoila 10 cr., și o corfă de poame. Sora N. Ioan 4 cr., și o corfă de poame. Maria I. Banciu 30 cr., 1 cot de pânză și o corfă de crumpene. Dumitru Martin 1 1/2 metru pânză. Nicolae Lupaș 1 metru de pânză și o corfă crumpene. Stana Șerb 20 cr., 2 metrii pânză. Oprea Puschila 20 cr., o corfă de prune. Maria I. Hasi-gan un foale de brânză și 1 ștergar. Maria D. Russu o corfă de crumpene. Dumitru Hertia o merță de grâu. Paraschiva Andreiu o corfă de fasole. Ana N. Toma 10 cr., un ștergar. Constantin Resoiu 20 cr., și 3 metri pânză. Stana D. Popa un ștergar și o corfă de poame. Dumitru Daderlat 10 cr., 2 metrii pânză. Maria N. Resoiu 10 cr., Stana Daderlat 1 metru de pânză, și o pâne. Stana Resoiu 10 cr., Maria German 2 1/2 metrii pânză. Paraschiva I. Sora 2 m. pânză. Maria O. Mosora 20 cr., o corfă de poame. Maria Curtean o corfă de poame și 1 cot de pânză. Ana I. Banciu 1 metru pânză. Dumitru Gitean 1 metru pânză. Les-covar 10 cr., Ioan Arsenie 20 cr., Paraschiva Moga 1 păreche de ogehe de lână. Aleman Moga 1 1/2 metru pânză 1 chilo slănină. Paraschiva Bersă 2 metrii pânză și o păreche de ogehe de lână. Ioan Gitean 1 metru de pânză. Teodor Cristiu 10 cr., Ion Mocan 10 cr., 1 metru pânză. Ioanisiu Resoiu 80 cr.

Bursa de Viena

din 12 Februarie n. 1879.

Metalicele 5%	62 35
Împrumutul naț. 5% (argint)	63 20
Împrumutul de stat din 1860	114 25
Acțiuni de bancă	793 —
Acțiuni de credit	221 25
London	116 90
Argint	100
Galbin	5 56 1/2
Napoleon d'aur (poli)	9 33
Valuta nouă imperială germană	57 55

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitațiuni: în 3 Martie imob. Dnei Adele Somogyi în Moha (judec. cerc. Sighișoara); în 24 Martie și 24 Aprilie imob. rămasului după Iacob Ciucian în Reșinari (trib. Sibiu); în 21 Februarie imob. comunei Măceș; în 22 Februarie imob. lui Francisc Bagya și soți în Riu. alb (judec. cerc. Hațag); în 28 Martie și 28 Aprilie imob. rămasului după Martin Roth în Cîsnădie; în 28 Martie și 28 Aprilie imob. lui Nicolau și Maria Tatu în Alțina; în 28 Martie și 28 Aprilie imob. lui Iosif Koch și soți în Sibiu (trib.); în 20 Febr. imob. lui Lazar Popescu în Ocolișul-mare; în Febr. și 28 Martie imob. Dnei Terese Bihani în Deva (trib) în 15 Martie imob. lui Ioan Szorger și soției sale în Sz.-Udvarhely (trib.), în 7 Martie și 7 Aprilie imob. Dnei Iosif Miclosi, Iosefa Fischer în Aiud (judec. cerc.); în 25 Febr. și 27 Martie imob. lui Stefan Brettfeld în Batăș (judec. cerc. Teaca); în 20 Februar. imob. lui Leopold Nemecsek în Orăștie; în 17 Februarie imob. lui George a lui Toader Popescu în Ocolișul-mare (trib. Deva); în 17 Febr. imob. țiitoare de rămasul după Ioan Farkas în Felső-Bánya (judec. cerc. Nagy Banya).

CONCURS.

Pentru ocuparea postului învățătoresc din comuna Bolvașnița, cercul Caransebeș se escrie concurs până în 26 Faur a. c.

Emolumentele sunt:

- în bani gata 64 fl. 40 cr. v. a.
- 12 meți cucuruz în boambe
- 6 orgii de lemne și
- cuartir liber cu grădină de legume.

Competenții au a ’și îndrepta recursele lor legalmente până la timpul numit, directe înclutului inspectorat districtual de scoale în Lugos.

Bolvașnița în 5 Faur 1879.

Mihai Turnea m/p.,

3—3

primar.

Nr. 1—1879

1—3

EDICT.

Ana Ioan Vlad din Herman, carea mai de mult timp, părăsi cu necredință pre legiuitul seu bărbat Ioan Vășias tot din Herman, și pribegesce în lume fără a să ști ubicațiunea ei, prin aceasta se provocă ca în termin de un an de la publicarea acestui edict să se prezenteze înaintea subscrisului for matrimonial, căci la din contră și în absența ei se va pertracta și decide procesul divorțial intentat a-supră’i.

Brașov, în 10 Ianuarie, 1879.

Forul matrimonial gr. or. al trac-tului protopresbiter al II-lea al Brașovului.

Ioan Petric m. p.,
protopresbiter.

Însciințare.

Deschidându-se în 1 Martie n. a. c. în institutul reg. de moșit din Sibiu instrucțiune pentru moașe, candidatele de moșit de naționalitatea română și nemțască sunt provocate a se însinua până la terminul indicat la subscrisul spre a fi primite în curs.

Sibiu 31 Ianuarie 1879.

Dr. Lukacs Miculics,
profesor ord. de moșit.

[6] 3—4

Victor Popescu, advocat în Brașov,

și are cancelaria — începând din 1-a Februarie st. n. a. c. — în „Brândărie” (Hinter den Fleischbänken) sub N. C. 316, în acelaș local, în care a fost mai demult cancelaria d-nului notar public Petru Nemeș.

Brașov în 28/16 Ianuarie 1879.

[5]

3—3